

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui

Sîrbu Tudor xxx, născut la xxx, originar din xxx și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.10.2018 - 29.03.2019;

Instanță de apel: 24.04.2019 - 17.01.2020;

Instanță de recurs: 14.09.2020 - 16.12.2020;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 29 martie 2019, Sîrbu Tudor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.172 alin.(2) lit. b), b¹) Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, în perioada de timp a anului 2017 și până la 02.07.2018, aproximativ orele 12:30 – 15:30, timpul exact nu a fost posibil de stabilit în cadrul urmăririi penale, Sîrbu Tudor, având scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă față de un membru al familiei sale, despre care știa cu certitudine că este minoră, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, aflându-se la domiciliul său, situat în xxx, în care se afla numai cu fiica sa minoră xxx, născută la xxx, profitând de imposibilitatea ultimei de a se apăra și de a-și exprima voința, prin amenințare psihică și fizică, și-a satisfăcut de mai multe ori cu ultima pofta sexuală în formă perversă prin introducerea membrului sexual al său în cavitatea bucală a minorei.

Tot el, în continuarea acțiunilor sale criminale, la 30.06.2018, în timpul zilei, ora exactă nu a fost posibil de stabilit în cadrul urmăririi penale, aflându-se numai cu fiica sa minoră Xxx la domiciliul indicat mai sus, prin amenințare psihică și fizică, profitând de imposibilitatea de a se apăra și de a-și exprima voința și-a satisfăcut pofta sa sexuală în formă perversă prin atingerea membrului său sexual de vaginul minorei, apoi s-a dat într-o parte și a ejaculat pe suprafața podelei din domiciliul, acoperită cu linoleum.

Tot el, la 02.07.2018, în perioada orelor 12:30- 15:30, având aceleași intenții infracționale de a-și satisface pofta sexuală în formă perversă, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se la domiciliul său, s-a apropiat de fiica minoră Xxx, care se afla în camera sa și privea notebok-ul și a cuprins-o din spate cu mâinile de

sâni. Ulterior, el s-a dezbrăcat de haine de la brâu în jos, s-a culcat pe patul din aceeași cameră și a îndemnat-o pe fiica sa de a se apropia de el în vederea satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă. Xxx a refuzat din care considerent Sîrbu Tudor s-a ridicat de pe pat, s-a îmbrăcat și în scop de umilință a acesteia i-a luat încărcătorul de la notebook și a plecat.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 20180500219 din 16.07.2018 - grupa sangvină a cet. Sîrbu Tudor este Abeta/A(II), cu antigenul asociat „H” și el face parte din categoria secretorilor al factorilor de grup. În spălăturile pe fire de tifon din petele surii de pe fragmentul de linoleum ridicat din odaia-cameră a minorei Xxx s-au depistat spermatozoizi, în care la determinarea de grup s-au constatat antigenii „A” și „H”. Deci conform rezultatelor obținute, sperma depistată a provenit de la bărbat în secrețiile cărui se conțin acești antigeni, secretor, ce nu exclude provenirea ei, în cazul dat, de la cet. Sîrbu Tudor.

Acțiunile lui Sîrbu Tudor, au fost calificate conform art.172 alin.(2) lit. b), b¹) Cod penal, conform indicilor – acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere psihică și fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea ei de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșite cu bună știință asupra unui minor și membru de familie.

3. Avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Sîrbu Tudor să fie achitat.

În argumentarea apelului avocatul a invocat că, instanța de fond eronat a apreciat declarațiile făcute de partea vătămată minoră, care a indicat cert că denunțul făcut de ea la 02.07.2018 este unul fals, îndreptat spre răzbunare față de tată-1 ei, Sîrbu Tudor care adeseori servea alcool, o obișnuia pe mama sa, nu-l permitea să stea în internet, a spus că nu-i va dăruia telefonul mobil promis pentru ziua de naștere care urma să fie sărbătorită în câteva zile. Declarațiile menționate, instanța le-a considerat ca fiind neadevărate, partea vătămată fiind influențată. Totodată, instanța nu a suprapus și de fapt a ignorat poziția apărării privind lipsa probelor care ar putea fi puse la îndoială adusă.

Totodată a reiterat că, în ședința de judecată fiind date citirii mijloacele materiale de probă, acuzatorul a fost întrebat în fiecare caz în parte, ce anume se demonstrează, sau ce se confirmă prin actele menționate, fiind consemnat că nimic, iar în sentința pronunțată, mijloacele de probă cât și corpurile delictelor enumerate formal nu indică ce anume demonstrează.

A menționat că, eronat a fost decis de către prima instanță privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 10 255,35 lei din contul lui Tudor Sîrbu, ori, potrivit prevederilor Legii nr. 68 din 14.04.2016 privind expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, cheltuielile ce țin de efectuarea expertizei sânt suportate de comanditar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2020, apelul a fost admis, cu casarea parțială a sentinței, în partea reducerii din termenul de pedeapsă, și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care a fost redus din pedeapsa stabilită lui Sîrbu Tudor, în conformitate cu prevederile art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, cu 135 zile – perioada aflării în detenție: 02.07.2018 - 29.03.2019.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că sistemul de probe acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor au fost apreciate ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile inculpatului din care rezultă indubitabil că vina lui Sîrbu Tudor a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate juridic în baza art.172 alin.(2) lit. b), b²) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că, Sîrbu Tudor prin fapta comisă a atentat la obiectul material al infracțiunii, care îl reprezintă corpul persoanei, în cazul dat al părții vătămate minore Xxx, și la obiectul juridic special, care este unul complex - relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală și relațiile sociale cu privire la libertatea psihică, integritatea corporală sau sănătatea persoanei. Victima este persoana care are altă apartenență sexuală față de inculpat. Sub aspectul laturii obiective, fapta comisă de inculpat constă în satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, prin constrângerea fizică și psihică a victimei. Or, după cum s-a constatat au avut loc acte sexuale oralo-genital între inculpat și partea vătămată minoră, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, prin constrângere psihică, și în acest sens de reținut este: plângerea depusă la caz de către Sîrbu Dina, declarațiile martorilor, dar și conținutul declarațiilor părții vătămate minore indicate în procesul-verbal de audiere a acesteia la faza de urmărire penală, cât și declarațiile depuse la faza judiciară privind caracterul violent al inculpatului în special în situația când era în stare de ebrietate, concluziile rapoartelor de expertiză judiciară psihiatrico-psihologică, medico-legală, fiind probe care coroborează între ele.

Totodată, instanța de apel a explicat că latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, or inculpatul fiind recunoscut responsabil prin raportul de expertiză psihiatrico-legală, care conștientizează acțiunile sale, avea capacitatea de a înțelege caracterul prejudiciabil al faptei, de a-și manifesta voința și își dirija acțiunile, și s-a constatat, astfel că a săvârșit cu intenție infracțiunea, fapt dovedit prin ansamblul de probe administrat în cadrul cercetării judecătorești, astfel fiind subiect al infracțiunii incriminate și pentru acțiunile sale urmează să poarte răspundere conform legii. Infracțiunea comisă de inculpat este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul începerii acțiunilor cu caracter sexual.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, martorii Cojușnean Veronica și Nirca Liuba s-au expus cu judecăți de valoare privitor la faptul că acuzatul nu a comis crima. Declarațiile respective sunt determinate de relațiile de amiciție/rudenie cu familia Sîrbu, având scopul de a exclude bănuiala rezonabilă privind vinovăția inculpatului. De asemenea, declarațiile respective relevă unele aspecte privind personalitatea părții vătămate și anume: sinceritatea și caracterul timid al acesteia.

Instanța de apel a apreciat critic modificarea declarațiilor depuse în instanța de judecată de către partea vătămată minoră, negând parțial de această dată că a fost supusă acțiunilor perverse de către tatăl său, s-a considerat că acestea sunt posibil consecința influențării minorei de către terțele persoane/părinți, dar și de către specificul derulării judecării cauzei, determinată de caracterul oficial al activităților procesuale desfășurate, cât și dependenței sale față de mături. Edificator în acest sens a fost poziția distinctă în cadrul dezbaterilor judiciare unde reprezentantul legal Sîrbu Dina a declarat că inculpatul nu a comis fapta

incriminată, iar partea vătămată Xxx a refuzat să își expună poziția, fiind încurajată agresiv, dar fără succes, de mama sa - reprezentantul legal - de a declara că inculpatul nu este vinovat.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201816P0278 din 02.08.2018, s-a stabilit: la examinarea medico-legală a cet. Xxx nu au fost depistate leziuni corporale. La momentul examinării cet. xxx, himenul ei este integru. Particularitățile anatomice ale himenului nu permite efectuarea unui, raport sexual fără deflorare. În frotiuri și tamponul cu conținut vaginal, anal recoltat de la cet. Xxx spermatozoizi nu au fost găsiți. Astfel, prin acțiuni perverse nu se exclude existența acțiunilor cu caracter sexual comise de către inculpat, mai mult concluzia formulată confirmă declarațiile depuse de către victima minoră în cadrul urmăririi penale, având în vedere circumstanțele în care sau comis agresiunile sexuale.

Instanța de apel a statuat că, circumstanțele de fapt în care s-au comis actele sexuale cu caracter pervers rezultă din declarațiile depuse de către partea vătămată minoră Xxx la urmărirea penală, și confirmate indirect în cadrul audierii judiciare unde a declarat că cele indicate în procesul-verbal de audiere la faza urmăririi penale sunt informații adevărate.

Instanța de apel a reiterat că, prin raportul de expertiză judiciară nr. 201835A0485 din 25.09.2018, s-a stabilit că: Xxx, la momentul comiterii infracțiunii victimă a cărei este, nu suferea de careva maladie psihică, era fără dereglări psihice, avea capacitatea de a percepe corect situația. Iar, capacitatea funcțională analitico-sintetică a procesului de gândire, asigură aprecierea corectă a circumstanțelor cazului cercetat. Indicii de imaginație sporită, fantezie patologică sau exagerarea celor percepute, la momentul examinării, nu se depistează la minora Xxx.

Instanța de apel a subliniat că, la momentul audierii, partea vătămată minoră Xxx în instanța de judecată a comunicat, că a văzut cum părinții săi au întreținut un raport sexual și tatăl său a ejaculat pe suprafața podelei acoperite cu linoleum. Coroborând circumstanțele expuse de către minoră în fața instanței cu cele depuse la urmărirea penală, în raport cu probele acumulate la caz, instanța de judecată consideră că declarațiile acesteia depuse în instanța de judecată sunt unele distorsionate, făcute în scop de ameliorare a situației inculpatului. Suplimentar, însăși Sîrbu Dina a explicat că în zilele premergătoare datei comiterii ultimei acțiuni infracționale soții se aflau în relații conflictuale, inculpatul fiind des în stare de ebrietate, elemente coroborare cu faptul că urma de spermă identificată în camera soților nu a fost eliminată prin curățire de către aceștia, în situația în care în camera aceea intrau des copiii minori, și faptul că ultima acțiune infracțională s-a consumat la data de 02.07.2018, fiind ziua de luni, iar din spusele lui Sîrbu Dina ultimul act sexual dintre soți s-a consumat în miercuria/joia premergătoare. Din declarațiile reprezentantului legal rezultă că în casă curățenia era realizată în ziua de sâmbătă, astfel instanța exclude versiune că sperma identificată ar fi nimerit pe linoleum în elementele temporale indicate de inculpat și soție.

Cu referire la faptul că, declarațiile părții vătămate minore depuse la urmărirea penală și cele depuse în fața instanței de judecată diferă, dar nu exclud declarațiile inițiale, și din care nu rezultă că ar fi fost abuzată sexual de inculpat, au fost apreciate de instanța de apel ca unele cu intenție de înlăturare a răspunderii penale a inculpatului și este necesar a fi considerate ca veridice declarațiile depuse la faza de urmărire penală, în care partea vătămată minoră a descris amănunțit,

detaliat circumstanțele abuzului sexual din partea tatălui său, iar potrivit probelor stabilite s-a constatat, că minora a fost sinceră.

4.2. La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Sîrbu Tudor, prima instanță a reiterat prevederile art.art.6, 7, 61, 75-78 Cod penal al Republicii Moldova și le-a aplicat corespunzător.

Astfel, instanța de apel, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal al Republicii Moldova și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că interacțiunea incriminată, în conformitate cu alin.(4) art.16 Cod penal, se referă la categoria infracțiunilor grave.

Circumstanțe atenuante conform prevederilor art.76 Cod penal, instanța de judecată în speță nu a reținut. Circumstanțe agravante conform prevederilor art.77 Cod penal, instanța de apel în speță a reținut - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate produsă de alcool.

Instanța de apel a menționat că infracțiunea comisă de inculpatul Sîrbu Tudor, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate. În preambulul Legii nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului, se menționează că ocrotirea de către stat și societate a copilului, constituite în Republica Moldova o preocupare politică, socială și economică de prim ordin.

Astfel, pedeapsa stabilită inculpatului Sîrbu Tudor ar urma să fie un semnal clar pentru potențialii agresori că statul va acționa prompt și va sancționa în cel mai aspru mod cazurile de violență sexuală aplicată în privința minorilor.

În acord cu cele enunțate, instanța de apel a reținut că, prima instanță justificat 1-a recunoscut vinovat pe Sîrbu Tudor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(2) lit. b), b²) Cod Penal și în baza acestei legi i-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni.

4.3. În continuare, instanța de apel a reținut că inculpatul a solicitat ca termenul de arest preventiv să fie raportat la prevederile art.385 alin.(5) Cod de procedură penală și ca rezultat să îi fie redusă pedeapsa.

Astfel, ținând cont de faptul că inculpatul s-a aflat în stare de arest preventiv de la data de 02.07.2018 până la 29.03.2019, data pronunțării sentinței în speță, Colegiul consideră solicitarea privind aplicarea în privința inculpatului Sîrbu Tudor a prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, întemeiată.

Astfel, conform art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Instanța de apel a reținut că prevederile legale nominalizate își răspândesc efectele asupra perioadei în care inculpatul s-a aflat în stare de arest până la pronunțarea sentinței Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari din 29 martie 2019.

Instanța de apel a constatat în privința lui Sîrbu Tudor, încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții

Europene a Drepturilor Omului, motiv din care a dedus din pedeapsa numită prin sentință - 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de semiînchis, arestarea preventivă, conform prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, reducând pedeapsa închisorii cu 135 zile.

Astfel, instanța de apel a conchis că deținerea sub arest a lui Sîrbu Tudor după pronunțarea sentinței de condamnare a lui la închisoare cu executare în penitenciare, constituie nu măsură preventivă, arestarea preventivă, în sensul art.185 Cod de procedură penală și art.5 alin.(5) lit. c) CEDO, ci executarea pedepsei închisorii dispuse de un tribunal competent, în sensul art.5 alin.(1) lit. a) CEDO și astfel, inculpatul Sîrbu Tudor, în caz că v-a considera că și după pronunțarea sentinței i s-au încălcat drepturile privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ar putea să se adreseze cu o cerere judecătorului de instrucție, conform prevederilor art.473² Cod de procedură penală, or, dânsul deja execută o pedeapsă privativă de libertate, închisoarea, chiar și dacă sentința încă n-a rămas definitivă și irevocabilă.

5. Avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, Sîrbu Tudor să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale avocatul a invocat că, decizia instanței de apel o consideră ca fiind nefondată, bazată pe concluzii nejustificate și deci, pasibilă casării.

Astfel, a menționat că instanța de apel ca și instanța de fond a preluat actele procesuale întocmite în cadrul urmăririi penale indicând că acestea ar servi ca dovadă a săvârșirii infracțiunii imputate lui Sîrbu Tudor.

Recurentul a reiterat argumentele instanței de apel precum că, partea vătămată minoră nu are careva leziuni, declarațiile date în cadrul cercetării judecătorești diferă de cele date la urmărirea penală și consideră instanța că acest fapt este îndreptat spre înlăturarea răspunderii penale. Totodată, a remarcat că instanțele judecătorești nu au indicat ce a determinat o astfel de concluzie. Ori, partea vătămată minoră a declarat cert că învinuirea adusă lui Sîrbu Tudor a fost făcută în scopul de al înlătura de la actele de agresiune verbală, fizică pe care o manifesta în perioada de până la reținere. Ultima, indică că faptele cu caracter sexual descrise de ea le-a văzut la părinți acasă.

De asemenea, a făcut referire la argumentele instanței de apel precum că, vinovăția lui Sîrbu Tudor a fost demonstrată prin cumulul de probe și declarațiile părții vătămate și a martorilor. Astfel, contrar argumentelor invocate în cererea de apel privind lipsa consistenței probatorii în actele procesuale indicate în sentința primei instanțe, consideră că în decizia instanței de apel se repetă existența acelorași acte procesuale (probe). Instanța de apel nu motivează cum putem vorbi de abuz sexual atunci când pe hainele în care a fost îmbrăcat agresorul cât și hainele părții vătămate la momentul pretinsului abuz nu au fost găsite urme (particule) de oricare natură care ar confirma declarațiile părții vătămate.

Mai mult, din declarațiile părții vătămate minore a desprins că Sîrbu Tudor și-a scos hainele și s-a aflat pe pat, de pe care a fost ridicată și supusă examinării cuvertura, acțiune care însă nu a confirmat declarațiile menționate.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, se reține că recurentul invocă temeiul de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând condamnarea lui Sîrbu Tudor în baza art.172 alin.(2) lit. b), b²) Cod penal.

Însă, verificând alegațiile avocatului și circumstanțele cauzei în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea sunt neîntemeiate, iar acest temei nu-și găsește confirmarea în speța dedusă judecății.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile lui Sîrbu Tudor a elementelor infracțiunii prevăzute la art.172 alin.(2) lit. b), b²) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei acestei infracțiuni.

Mai mult ca atât, prin recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct.5. din prezenta decizie, se întemeiază și pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art.art.6 pct.111), 27, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o

nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Totodată, se reține că motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluție dată de instanțele de fond, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în 12 cauza Albert vs România din 16 februarie 2010, statuează că art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că faptele întrunesc toate elementele infracțiunii incriminate.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui Sîrbu Tudor xxx, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 28 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena